

Sygn. akt III A Ua 185/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Josiak
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica SSA Barbara Staśkiewicz (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 17 listopada 2011 r. sygn. akt VII U 1113/11

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że prawo do emerytury przyznaje wnioskodawcy E. M. od dnia 12 października 2011 roku, a dalej idące odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 5 września 2011 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy E. M. prawo do emerytury od dnia 15 lipca 2011 r.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Wnioskodawca, urodzony (...), wykazał łącznie 33 lata i 1 miesiąc okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 3 lata 1 miesiąc i 4 dni okresów pracy w szczególnych warunkach. Nie przystąpił do OFE i miał rozwiązany stosunek pracy.

W okresie od dnia 19 lipca 1969 r. do dnia 31 lipca 1992 r. był zatrudniony w Cementowni (...) w R.. Podczas tego zatrudnienia pracował między innymi jako maszynista ładowarki, kierowca samochodów ciężarowych, operator

koparki jednonaczyniowej, kierowca autobusu o liczbie miejsc powyżej 15 osób. Prace na tych stanowiskach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach: od dnia 1 lipca 1970 r. do 30 maja 1973 r., od dnia 1 maja 1974 r. do dnia 31 lipca 1992 r.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy wskazał, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca spełnia warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Sąd pierwszej instancji wskazał, że mimo braku świadectwa pracy w szczególnych warunkach, to zachowana dokumentacja pracownicza potwierdziła wykonywanie przez niego pracy w szczególnych warunkach w wymiarze, co najmniej 15 lat.

Wobec tego Sąd pierwszej instancji uznał, że wnioskodawca spełnia wszystkie warunki do wcześniejszej emerytury. Określając początek nabycia prawa do emerytury Sąd Okręgowy miał na uwadze treść art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) i w związku z tym, że wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę przed ukończeniem 60 roku życia, przyznał mu prawo do emerytury od ukończenia przez niego wymaganego wieku, to jest od dnia 15 lipca 2011 r.

Organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie art. 184, art. 32 i art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przez przyjęcie, że wnioskodawca spełnia warunki do emerytury od dnia 15 lipca 2011 r. Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że wnioskodawca nabył prawo do emerytury od dnia 12 października 2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna.

W sprawie sporna kwestia sprowadzała się do ustalenia daty, od której wnioskodawcy przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2.

Z kolei po myśli ust. 2 tego przepisu, jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia.

Z akt sprawy wynika, że wnioskodawca miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 11 października 2011 r. Zatem w świetle w/w przepisu prawo do emerytury przysługuje wnioskodawcy od dnia 12 października 2011 r., a nie jak błędnie przyjął Sąd pierwszej instancji od dnia 15 lipca 2011 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznał E. M. prawo do emerytury od dnia 12 października 2011 r., a dalej idące odwołanie oddalił.